

Slavná církev ubohých nešťastníků

Poslední kázání papeže Jana Pavla III. ze seriálu Nový papež

Dívky, které nás urazily. Chlapci, kteří nás opustili. Cizí lidé, kteří nás ignorovali. Rodiče, kteří nás nechápali. Zaměstnavatelé, kteří nás odmítli. Mentori, kteří o nás pochybovali. Tyrani, kteří nás bili. Sourozenci, kteří se nám posmívali. Přátelé, kteří nás opustili. Konformisté, kteří nás vyloučili. Polibky, které nám byly upřeny, protože nás nikdo neviděl.

Ti všichni byli příliš zaměstnaní tím, že upírali svůj pohled jinam, zatímco já jsem ho upíral na vás. Pouze na vás. Protože já jsem jeden z vás!

Žal nezná hierarchii. Utrpení není sport. Nemá žádnou výsledkovou tabulku. Všichni ti trýznění akné a stydlivostí, striemi a nepohodlím, plešatostí a nejistotou, anorexií a bulimií, obezitou a diverzitou... Všichni ti vysmívání kvůli barvě kůže, sexuální orientaci... Naše prázdné peněženky. Naše fyzické nedostatky. Naše hádky se staršími. Náš neutišitelný pláč. Propast naší bezvýznamnosti. Sluje našich ztrát. Prázdnota uvnitř nás. Navracející se nevléčitelná myšlenka ukončit to všechno...

Není kde spočinout! Není kde stanout! Není k čemu patřit!

Není nic! Nic! Nic!

Ano, takto jsme se cítili. A stejně jako vy si na to všechno vzpomínám. Ale teď už nezáleží na tom, že svět šel s námi do sporu. Protože teď jsme to my, kdo půjdeme do sporu se světem. Už nebudeme snášet, že nás někdo označuje za „problém“. Protože ve skutečnosti jsou problémem oni a my jsme řešením. My, kteří jsme byli zrazováni, opouštěni, odmítáni a nepochopeni, odstrkování a umenšování.

„Pro vás tady není místo!“ říkali nám svým mlčením.

„Kde je tedy naše místo?“ ptali jsme se jich zase svým mlčením.

Tuto odpověď jsme nikdy nedostali. Ale teď už to víme, ano. Své místo známe. Naše místo je zde. Naším místem je církev.

Kardinál Biffi to řekl jako první a řekl to úžasně prostým způsobem:

*My všichni jsme ubohými nešťastníky,
které Bůh svedl dohromady,
aby tvořili slavnou církev.*

Ano, my všichni jsme ubohými nešťastníky. Ano, my všichni jsme stejní. A ano, my jsme ti zapomenutí. Ale to už neplatí. Od tohoto dne už nebudeme zapomenutí. Ujišťuji vás, budou si nás pamatovat, protože my jsme církev.

Poslední kázání papeže Jana Pavla III. ze seriálu Nový papež (originál)

The girls who snubbed us, the boys who deserted us, the strangers who ignored us, the parents who misunderstood us, the employers who rejected us, the mentors who doubted us, the bullies who beat us, the siblings who mocked us, the friends who abandoned us, the conformists who excluded us, the kisses we were denied, because no one saw us.

They were all too busy turning their gaze elsewhere while I was directing my gaze at you. Only at you. Because I am one of you!

Sorrow has no hierarchy. Suffering is not a sport. There is no final ranking. Tormented by acne and shyness, by stretch marks and discomfort, by baldness and insecurity, by anorexia and bulimia, by obesity and diversity, reviled for the color of our skin, our sexual orientation, our empty wallets, our physical impairments, our arguments with our elders, our inconsolable weeping, the abyss of our insignificance, the caverns of our loss, the emptiness inside us, the recurring, incurable thought of ending it all.

Nowhere to rest, nowhere to stand, nothing to belong to.

Nothing, nothing, nothing!

Yes, that is how we felt. And just like you, I remember it all. But it no longer matters that the world took issue with us, for now it is us who shall take issue with the world. We will no longer tolerate being named as “problem,” because, in point of fact, they are the problem. We are the solution. We, who have been betrayed and abandoned, rejected and misunderstood, put aside and diminished.

“There is no place for you here!” they told us with their silence.

“Then where is our place?” we implored them with our silence.

We never received that reply, but now we know. Yes, we know our place. Our place is here. Our place is the church.

Cardinal Biffi said it first, and in an astonishingly simple way:

*We are all miserable wretches
whom God brought together
to form a glorious church.*

Yes, we are all miserable wretches! Yes, we are all the same! And yes, we are the forgotten ones. But no longer. From this day forth, we shall no longer be forgotten, I assure you. They will remember us because we are the Church.

Series The New Pope, Episode 9, Time 0:04:50 až 0:09:30

<https://hbogo.cz/serialy/novy-papez/rada-1>

Zdroj přepisu: www.reddit.com/r/youngpope/comments/f19obs/john_paul_iii_speech_ep_9/